

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Gușanu Victor Xxxxx, născut la xxxxxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 06.04.2018 – 29.05.2018;*
2. *instanța de apel: 20.06.2018 – 25.09.2018;*
3. *instanța de recurs: 08.12.2018 – 27.02.2019.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 29 mai 2018, s-a dispus încetarea procesului penal în cauza lui Gușanu Victor învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), și f), Cod penal, deoarece părțile s-au împăcat.

Prin aceeași sentință Gușanu Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c), Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de deservirea drogurilor pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a pedepsei stabilite lui Gușanu Victor pe un termen de probă de 1 an, cu condiția că, el în termenul de probă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și

muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Gușanu Victor a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Solitarea procurorului de a percepe cheltuielile de judecată pentru expertiza judiciară a fost respinsă ca nefondată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, inculpatul Gușanu Victor la 14 decembrie 2017 aproximativ la ora 19:30, aflându-se în comuna Xxxxx, r-nul Xxxxx, acționând intenționat de comun acord cu Godorogea Nicolai, urmărirea penală în privința căruia a fost disjunctată în procedură separată, urmărind premeditat scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având pe cap câte o cagulă pentru a nu li se vedea fața, au pătruns prin acces liber în locuința cet. Axentii Andrei, din comuna Xxxxx, r-nul Xxxxx, după care i-au aplicat acestuia o lovitură cu un obiect contondent dur în regiunea capului, ulterior aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 465 din 15 decembrie 2017, plagă în regiunea occipitală, escorații pe obrazul stâng, spate și pe cutia toracică și echimoză pe gât pe partea dreaptă. În continuare, el împreună cu Godorogea Nicolai, l-au legat de mâini și de picioare pe Axentii Andrei, l-au electrocutat cu un electroșoc, l-au amenințat cu o armă de foc, după care au sustras din locuința sa bani în sumă de 4650 euro și 210 lei MDL, precum și bunuri materiale după cum urmează: o brățară din metal de culoare aurie confecționată din aliaj pe bază de aur cu greutatea de 3,74 gr. la prețul de 2574,90 lei; două fragmente de lanț din metal de culoare aurie confecționate din aliaj pe bază de aur cu greutatea de 0,89 gr. la prețul de 612,74 lei; o verighetă din metal de culoare aurie confecționată din aliaj pe bază de aur cu greutatea de 4,87 gr. la prețul de 3352,87 lei; o brățară din metal de culoare argintie confecționată pe bază de argint cu greutatea de 11,40 gr. la prețul de 99,27 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 100995,54 MDL.

Tot el, urmărind premeditat scopul păstrării substanțelor narcotice (marihuană) în proporții mari, pentru consum propriu, fiind conștient de faptul că acestea reprezintă substanțe a căror circulație este interzisă, a păstrat la domiciliul său din comuna Xxxxx, r-nul Xxxxx, pe o perioadă nedeterminată, până la data de 15 decembrie 2017, când a fost stabilită și ridicată de către colaboratorii de poliție în urma percheziției din domiciliul sus - numit, substanța vegetală mărunțită de culoare verde, care potrivit raportului de expertiză judiciară 11034/12/1-8-549 din 15 februarie 2018, constituie marihuană, ce se atribuie la substanțe stupefiante, în cantitate de 304 grame care, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum

și cantitățile acestora, cantitatea de 304 grame, se consideră proporții mari.

Faptele constatate de prima instanță și reținute în sarcina inculpatului sunt calificate în baza:

- art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, acțiuni săvârșite de către două persoane prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea unei arme de foc și a altor obiecte în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile;*

- art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal: *păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Nisporeni, Caragia Gh., prin care a solicitat casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Gușanu Victor să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) și f) Cod penal și a-l condamna în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, numindu-i o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 3 luni, cu executarea acesteia în penitenciar pentru minori. A-l recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal și a-l condamna în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, numindu-i o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni, cu executarea acesteia în penitenciar pentru minori. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, ai stabili inculpatului Gușanu Victor pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, numindu-i o pedeapsă totală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni cu executare în penitenciar pentru minori, în termenul executării calculându-se durata aflării în arest preventiv, adică din 15.12.2017, ora 20:40 min, până la data de 29.05.2018. A încasa din contul inculpatului Gușanu Victor, cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 3004 lei.

3.1. În susținerea apelului, procurorul a invocat că, la prima vedere se constată că în privința inculpatului Gușanu Victor instituția împăcării poate fi aplicată, deoarece acesta este minor și anterior nu s-a mai dispus încetarea procesului penal în privința sa. Totuși, în acest caz instanța de fond nu a ținut cont de prevederile, alin. (2) și (3) ale art. 109 Cod penal, după finisarea ședinței preliminare partea vătămată nu s-a mai prezentat în ședințe, iar în cursul cercetării judecătorești, nici inculpatul care a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, nici reprezentantul său legal, nu s-au expus asupra cererii de împăcare anexată la materialele cauzei, de către partea vătămată. În cadrul dezbaterilor acuzatorul de stat referindu-se

la cererea înaintată de partea vătămată, a solicitat instanței să nu fie admisă, motivând că nu a fost pusă în discuție autenticitatea acesteia și nu a fost susținută de partea vătămată ulterior în cadrul cercetării judecătorești, solicitând ca Gușanu Victor să fie recunoscut vinovat pentru infracțiunea prevăzută la art. 188 alin.(2) lit. b), c), d), e) și f) Cod penal și condamnat la 3 ani și 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

Referitor la cel de-al doilea capăt de acuzare pentru care a fost judecat inculpatul Gușanu Victor și anume infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (3) lit. a) Cod penal, reiterează că, pedeapsa aplicată de instanța de judecată o consideră mult prea blândă, ținând cont de personalitatea inculpatului Gușanu Victor, care pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei a manifestat un comportament rebel, uneori chiar agresiv față de participanți, iar după comiterea infracțiunii acesta nu a manifestat nici un fel de prejudecată sau părere de rău pentru faptele comise, pentru care fapt acuzatorul de stat a solicitat aplicarea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

Totodată, în cadrul dezbaterilor judiciare, de către acuzatorul de stat, a fost solicitat să fie încasate cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale pentru efectuarea expertizelor judiciare, în sumă de 3004 lei, din contul inculpatului Gușanu Victor. Cu motivele invocate de instanța de judecată acuzarea de stat nu este de acord constatând faptul că instanța de judecată a stabilit vinovăția inculpatului în totalitate, a considerat că cheltuielile judiciare urmează a fi încasate integral în mărimea solicitată de acuzatorul de stat și anume 3004 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare pe cauza penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Nisporeni, Caragia Gheorghe, casată sentința parțial, în partea pedepsei, inclusiv din oficiu, în baza articolului 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, în partea respectivă:

Gușanu Victor Victor, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, prin aplicarea prevederilor articolelor 70 alin. (3), 79 Cod penal și 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsa cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita anumite activități în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau a analoagelor acestora pe termen de 2 ani.

În rest celelalte dispoziții ale sentinței atacate au fost menținute.

În conformitate cu prevederile articolului 64 alin. 3¹ Cod penal, Gușanu Victor este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din

momentul în care hotărârea devine executorie, fapt ce presupune că pedeapsa penală respectivă este executată integral.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința pe episodul ce vizează învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, cuprinde elementele definitorii condamnării, prevăzute de articolul 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cu privire la motivele invocate de procuror, ce vizează netemeinicia încetării procesului penal în legătură cu împăcarea părților pe episodul ce vizează învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) și f) Cod penal, au fost apreciate ca fiind nefondate.

Analizând materialele cauzei în coroborare cu conținutul sentinței atacate, s-a observat că prima instanță, în favoarea soluției adoptate, a reținut următoarele circumstanțe: partea vătămată a prezentat un înscris prin care se confirmă că nu mai are careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpatul Gusanu V., totodată, în temeiul art. 109 Cod penal, solicitând încetarea procesului; inculpatul Gusanu V. a recunoscut vinovăția în infracțiunile imputate, se căiește sincer de faptele comise și a săvârșit acțiunile criminale fiind minor.

În ședința de judecată în apel, partea vătămată a susținut și a confirmat autenticitatea cererii privind încetarea procesului penal pe episodul respectiv (vol. II, f. d. 169).

În atare situație, instanța de apel a considerat, că au fost întrunite condițiile privind aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal, astfel fiind justă concluzia primei instanțe cu privire la încetarea procesului penal pe episodul învinuirii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e) și f) Cod penal.

Cu privire la motivele invocate de procuror, ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului Gusanu V., prin prisma prevederilor articolului 409 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a apreciat, ca fiind parțial fondate, din următoarele considerente:

La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Gusanu V., prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 70, 75 și 79 Cod penal. '

Analizând conținutul sentinței, s-a observat că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului Gușanu V., n-a soluționat corect chestiunea privind aplicarea prevederilor art. 79 alin. (3) Cod penal, sub aspectul că n-a reținut o circumstanță excepțională importantă și evidentă ce se întrevăde în speță - minoratul.

Din lucrările dosarului, a rezultat că inculpatul Gușanu V., la timpul comiterii

infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) Cod penal, era minor, iar prezența minoratului, prin prisma prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, reprezintă o circumstanță excepțională a cauzei, care trebuie luată în considerație, în mod obligatoriu, la aplicarea pedepsei penale.

În atare situație, s-a constatat că prima instanță a aplicat inculpatului o măsură de pedeapsă incomensurabilă cu persoana inculpatului Gușanu V., motiv pentru care în partea respectivă a sentinței atacate, se impune de a interveni, în sensul aplicării prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, sub aspectul aplicării unei categorii de pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel a luat în considerație persoana inculpatului Gușanu V., că a săvârșit infracțiunea fiind minor -ca circumstanță excepțională, precum și situația familială grea a lui.

Pe această linie de considerente, solicitând prevederile articolelor 7, 61, 70, 75 și 79 Cod penal, precum și prevederile articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege - amenda, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita anumite activități în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau a analogelor acestora, sub limita minimă prevăzută de legea penală, care v-a asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Cu privire la motivele invocate în apelul procurorului, ce vizează încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 3004 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate de stat la efectuarea rapoartelor de expertiză, au fost apreciate ca fiind nefondate, or, în cazurile când expertiza judiciară se efectuează la inițiativa organului de urmărire penală ori instanței de judecată - autorități abilitate ale statului, plata pentru cheltuielile suportate se face din contul bugetului de stat, iar în cazurile când expertiza judiciară se efectuează la inițiativa proprie și pe cont propriu de persoana participantă la procesul penal, plata respectivă se face din contul acestei persoane.

Prin urmare, în cauză, odată ce ordonatorul expertizei este o instituție abilitată a statului și, respectiv, nu există cererea inculpatului privind efectuarea raportului și expertizei respective, rezultă, în mod cert și univoc, că plata pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul declară recurs ordinar, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- referitor la infracțiunea prevăzută la art. 217 alin (3) lit. a) Cod penal, pedeapsa aplicată de instanța de apel o consider mult prea blândă, ținând cont de personalitatea

inculpatului Gușanu Victor, care pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei a manifestat un comportament rebel, uneori chiar agresiv față de participanți, iar după comiterea infracțiunii acesta nu a manifestat căință sau părere de rău pentru faptele comise, pentru care fapt acuzatorul de stat a solicitat aplicarea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 3 luni cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori;

- concomitent instanțele de judecată neîntemeiat au dispus trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului.

Astfel, instanța de apel în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărârii nu a luat în considerație faptul, că în cadrul instrumentării cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuieli în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 3004 lei, sumă ce urma să fie încasată de la inculpat în beneficiul statului, conform prevederilor art. art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod procedură penală, nu a dispus acest fapt.

Prin urmare, se constată că soluția instanței de apel de a menține sentința referitor la neîncasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

La acest capitol urmează a fi menționate și modificările operate la legea procesual penală din data de 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2017, prin care a fost abrogat alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, și care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cadrul urmăririi penale se fac din contul mijloacelor bugetului de stat.

În ceea ce privește temeiul obligației de a suporta cheltuielile judiciare, distingem că, inculpatul condamnat urmează să suporte aceste cheltuieli în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat, adică inculpatul urmează să suporte numai acele cheltuieli, care sunt în culpă procesuală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege.*

Colegiul penal constată, că nici una din prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței unor erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în contextul ce urmează se vor puncta raționamentele care au stat la baza acestei concluzii.

Colegiul penal nu reține drept corectă poziția recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime de 3004 lei. În speță, se atestă că, potrivit art. art. 227 alin. (1) și (3), 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Activitatea instanței de apel privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Referirea recurentului la Legea nr. 316 din 22.11.2017, prin care a fost exclus alin. (2) din art. 143 Cod penal, nu poate fi reținută, deoarece respectiva Lege a intrat în vigoare la 09.02.2018, pe când infracțiunea a fost comisă până la aceste modificări.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel în mod corect a stabilit că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat în mărime de 3004 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi

penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce pot fi trecute în contul statului, iar normele procedurale nu prevăd în mod imperativ achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că recurentul își exprimă dezacordul aplicării de către instanța de apel a unei pedepse prea blânde, ținând cont de personalitatea inculpatului Gușanu Victor, care pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei a manifestat un comportament rebel, uneori chiar agresiv față de participanți, iar după comiterea infracțiunii acesta nu a manifestat căință sau părere de rău pentru faptele comise.

Astfel, instanța de recurs menționează că, motivele precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Anume reieșind din aceste prevederi legale, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art. 7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului – săvârșind infracțiunea în timpul minoratului, de condițiile de viață – situația familială grea, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru

fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatului.

Astfel, Colegiul reține că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a aplica față de inculpat a pedepsei sub formă de amendă, prin prisma prevederilor art. 70 alin. (3) și 79 alin. (1) Cod penal.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că argumentele invocate de procuror sânt vădit nefondate, fapt ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Gușanu Victor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **27 martie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana